

عنوان مقاله:

نقد نظر حسن الدین احمد در رابطه با تعبیر قرآنی «فارتنور»

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 13، شماره 41 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

هادی زینی ملک آباد - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه سیستان و بلوچستان (نویسنده مسئول)

حسین خاکپور - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه سیستان و بلوچستان و بلوچستانوبلوچستان

ملیحه تراب پور - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه سیستان و بلوچستان

سید محمد حسین موسوی - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

حسن الدین احمد از قرآن پژوهان بنام شبه قاره است. وی در فصل سوم کتاب «رویگردی نو به مطالعه قرآن»، به تبیین تعبیر قرآنی پرداخته است. رویکرد ایشان نسبت به تبیین تعبیر، موجز و بدیع است. شناخت روش تبیین معانی تعبیر، در تفسیر دقیق و صحیح آیات قرآن نقش بسزایی دارد؛ بنابراین بررسی و تحلیل مبانی و روش حسن الدین احمد در تبیین تعبیر قرآنی ضروری است. سوال اصلی در این پژوهش این است که دیدگاه حسن الدین احمد به ویژه در مورد تعبیر قرآنی «فارتنور» چه اشکالاتی دارد؟ در این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی تعبیر «فارتنور» در نظر حسن الدین احمد مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. انتخاب تعبیر «فارتنور» از آن روست که دارای تنوع اختلاف نظر مفسران است. از آنجاکه تبیین حسن الدین احمد از منظر مبنا، روش و ماخذشناسی، اطلاعات کاملی به دست نمی دهد، ابتدا نظر لغویان و مفسران و سپس نظر وی بیان شده است؛ تا کاستی های روش شناختی و ماخذشناسی اش روشن شود. یافته ها نشان می دهد که عدم تبیین مبانی و همچنین فقر روشی و عدم یادکرد از منابع تحقیق، اشکالات اساسی حسن الدین احمد در تبیین معنای «فارتنور» است و همین سبب شده است تا رویکرد وی با وجود ادعای وی بر بدیع بودن، غیرروشمند و ذوقی بنماید.

کلمات کلیدی:

حسن الدین احمد، تعبیر، فارتنور، روش، نقد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321500>

